

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 356

гр. Благоевград, 19.07.2021 г.

**ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ЧЕТВЪРТИ ВЪЗЗИВЕН
НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ** в закрито заседание на деветнадесети юли, през
две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател:	Маргарита Коцева
Членове:	Илияна Стоилова Величка Пандева

като разгледа докладваното от Маргарита Коцева Въззивно частно
наказателно дело № 20211200600548 по описа за 2021 година

Производството пред Благоевградски окръжен съд е образувано по
протест на РП – Благоевград, Териториално отделение – гр. Гоце Делчев
срещу Определение № 7983 от 04.06.2021 г. на РС – Гоце Делчев по ч.н.д. №
535/2020 г. по описа на същия съд.

В подадения протест се излагат доводи, че определението на районния
съд е неправилно и необосновано, като се иска неговата отмяна и
потвърждаване на постановлението на прокурора за прекратяване на
наказателното производство. Прокурорът сочи, че са изчерпани всички
възможности по досъдебното производство за събиране на доказателства, не
било необходимо извършване на допълнителни процесуално-следствени
действия, доказателствата били анализирани обективно и всестранно. В
протеста е копирано цялото постановление за прекратяване на наказателното
производство, след което е посочено, че липсвали доказателства посочените в
жалбата на св. Б. лица да са използвали неистински, подправени и с невярно
съдържание документи, за да получат обезщетения и че са действали с
особената цел по чл. 212, ал. 1 НК, като достатъчната в количествено и
качествено отношение доказателствена информация не позволявала извод за
извършено престъпление по чл. 212, ал. 1 и 2 НК или друго от общ характер.

Срещу подадения от РП – Благоевград, ТО – гр. Гоце Делчев протест не
е постъпило възражение от пострадалото лице – ЕТ „М. Б. - М.“, след
върчване на препис от същия.

Ведно с жалбата в окръжния съд са изпратени ч.н.д. № 535/2020 г. на
РС – Гоце Делчев и Досъдебно производство № 91/2019 г. на РУ – гр. Гоце
Делчев.

Съдът, след като обсъди материалите по приложеното досъдебно
производство и наказателно дело на районния съд, изложените доводи в
подадения протест от РП – Благоевград, ТО – гр. Гоце Делчев, и като провери
изцяло правилността на обжалваното определение, намира следното:

Протестът е допустим – същият е подаден в законовия 7-дневен срок
за атакуване на постановеното от районния съд определение и от
легитимирано съгласно чл. 243, ал. 7 НПК лице – прокурор в съответната

прокуратура.

Разгледан по същество съдът намира същия за неоснователен. Атакуваното определение на районния съд е правилно и законосъобразно и следва да бъде потвърдено, макар и да следва да се допълнят мотивите на атакувания от прокурора съдебен акт. На досъдебното производство са допуснати съществени нарушения на процесуалния закон – чл. 13 и чл. 14 НПК, които са довели до необоснованост и незаконосъобразност на постановлението на прокурора за прекратяване на наказателното производство, поради което и правилно същото е било отменено от районния съд. Допуснатите нарушения се изразяват в следното:

В атакуваното пред РС – Гоце Делчев постановление на РП – Благоевград, ТО – гр. Гоце Делчев е прието, че по досъдебното производство са извършени всички действия за събиране на доказателства, като при тяхната преценка прокурорът е направил извод, че не е доказано конкретно лице да е извършило престъплението, за което е било образувано делото – по чл. 212, ал. 2 НК, или друго от общ характер. В постановлението прокурорът е обсъдил събраните гласни и писмени доказателства и заключенията по назначените графологически експертизи, като е направил правен извод, че Т. Х. /срещу която св. Б. като представител на собствения ѝ търговец е депозирала жалба/ не е извършила престъпление по чл. 212, ал. 2 НК, защото не били налични свидетелски показания и писмени доказателства, че св. Х. е изготвяла, съставяла и представяла документи за работещи в ЕТ „М. Б. - М.“ с невярно съдържание или неистински, които документи да са били основание за плащане на парични суми; нямало доказателства за близки отношения между лицата в жалбата на св. Б. и св. Х., нямало конкретни уговорки между тях за изготвяне на такива документи, като доказателствата, че една част от лицата в жалбата на св. Б. са получили неправомерно обезщетения от ДОО не означавало, че е извършено престъпление, а само че са допуснати нарушения на осигурителното законодателство, за което е ангажирана финансовата отговорност на търговеца. Според прокурора важни обстоятелства не могли да бъдат изяснени поради смъртта на Р. Б., за който имало доказателства, че е осъществявал цялата дейност на ЕТ „М. Б. - М.“, като без неговите показания не могли да бъдат проверени версиите на Б. и Х.. В постановлението за прекратяване са изложени доводи, че независимо от констатациите на графологическите експертизи, които установявали пороци в изследваните документи по отношение подписите на лицата, с категоричност не можело да се приеме лъжливо документиране, защото неподписването на тези документи от лицата можело да се дължи на различни причини /като според прокурора не се установявало това да се дължи на умишлени престъпни действия/, като ръкописният текст в документите е на Т. Х. и на тези документи е поставен идентичен печат с този на търговеца. Прокурорът е приел, че наказателното производство следва да бъде прекратено, тъй като липсвали доказателства, които по несъмнен начин да сочат на извършено престъпление.

С атакуваното пред окръжния съд определение РС – Гоце Делчев е отменил постановлението на прокурора за прекратяване на наказателно производство, като съдът е приел, че се съгласява с мотивите на прокурора, че не са налице доказателства за извършено престъпление по чл. 212, ал. 2 НК, защото от графическата експертиза не се установявало конкретно лице, което да носи отговорност за съставяне на документ с невярно съдържание, според районния съд не могли да се съберат други доказателства за това, но е приел, че са налице доказателства за престъпления по чл. 212, ал. 1 НК, извършени от лицата, които са използвали документите с невярно съдържание, за да получат обезщетения, с което били ощетили НОИ, като е указал събирането на гласни доказателства, за да се установи дали тези лица са работили във фирмата и да се обсъди дали е извършено престъпление след събирането на гласни доказателства дали лицата реално са осъществявали трудова дейност.

Въззивната инстанция не се съгласява изцяло с мотивите на районния съд за отмяна на акта на прокурора. В постановлението на прокурора за прекратяване на наказателното производство е изложена фактическа обстановка, която следвало според прокурора да се приеме от събраните на досъдебното производство доказателства. Изводите на прокурора в това постановление според настоящия състав за част от фактите на случилото се са необосновани, защото са направени при непълен и неточен анализ на доказателствата на досъдебното производство. Освен това в последното не са събрани и всички необходими доказателства за изясняване на обстоятелствата по делото. Прокурорът е направил в постановлението неясни фактически и правни изводи, поради което неоснователно е прекратил наказателното производство преди събиране на всички възможни доказателства за пълното изясняване на обстоятелствата по делото и на съществените противоречия, които се установяват в основния гласен доказателствен материал – показанията на св. Б. и св. Х.. Според въззивната инстанция изясняването на тези противоречия не е било възможно да стане само с разпит на починалия Р. Б. като свидетел, за да прецени прокурорът св. Б. или св. Х. казва истината за случилото се. Прокурорът е могъл да обсъди гласните доказателства по делото, които сочат, че свидетели са получили попълнени документи, за да получат обезщетение, или дори не са подавали след това същите в НОИ, а са получавали обезщетения, от св. Х., за която били разбрали, че изготвя документи, за да се получават обезщетения. Същите свидетели при извършените очни ставки отричат за даването на тези показания оказано въздействие върху тях от св. Б., но сочат за оказано такова от св. Х., която им е казала, че може да се наложи да връщат получените пари и същите вече твърдят в показанията си, че не са получавали документи от св. Х., а от починалия Б.. Всички свидетели, които са получавали неправомерно обезщетения и сочат, че са имали уговорки с починалия Б., а св. Х. познават като кмет на с. Д. и тя не им е давала никакви документи, са от същото село, като с оглед броя на жителите в същото е очевидна възможността за по-близко познанство с тези свидетели на кмета на селото. Обсъдено горното във връзка с останалите гласни доказателства, от които се установяват разговори между св. Х. и други свидетели, които сочат, че Т. Х. им е казала, че ще трябва да връщат парите, поради което същите са дали такива показания, сочи на необходимост от събиране на още доказателства в производството, от които да се установи дали са достоверни показанията на св. Х., че тя е съставяла документи, които е предавала на починалия Б., а той ги е връщал подписани, че последният устно я бил упълномощил да попълва трудови договори и заповеди за прекратяване на трудови правоотношения, или св. Б. казва истината, че починалият ѝ съпруг не се е занимавал с документите на представляваната от нея фирма и че тя /а не починалият ѝ съпруг/ е имала отношения със св. Х., която е била писмено упълномощена за това, което е следвало да прави, като само св. Б. е съставяла трудовите договори на работниците във фирмата. Изводът на прокурора, че починалият Б. е осъществявал цялата дейност по управление на фирмата на св. Б. и че нямало доказателства, че св. Х. е съставяла документи за получаване на обезщетения от ДОО, е направен без да са събрани всички необходими доказателства за изясняване на обстоятелствата по случилото се и без да са анализирани събраните до този момент доказателства на досъдебното производство в тяхната съвкупност и взаимна връзка за изясняване на съществените противоречия в доказателствения материал. За да се подкрепят или опровергават като недостоверни показанията на св. Х., е необходимо не само да се съберат указанията от районния съд доказателства – свидетелските показания на лица, работели в този период във фирмата, за да се установи дали получилите неправомерно обезщетения лица, са работили там, но и да се установи тези лица с кой /Б. или Б./ са контактували за започване на работа, как са били съставени и подписани трудовите им договори, с кой са уговорили и как е станало прекратяването им, къде са подписвани документите и кой е подписал същите за сключване и прекратяване на трудовите договори, съответно документите на тези лица /ако такива са били подадени/ за регистрация в НОИ за получаване на обезщетения, кой им е

предавал тези документи /Б., Б. или Х./, за да се проверят показанията на Б. и Х. за това в периода, за който при ревизия са установени неправомерно получени обезщетения от разпитани свидетели по досъдебното производство по идентичен начин ли са съставяни и прекратявани трудовите договори и кое е било лицето, с което работниците във фабриката, които реално са работили, са имали уговорки, подавани ли са и за тези лица от св. Х. уведомления до НАП за трудовите договори съгласно подписаното й пълномощно от св. Б. като управител на ЕТ „М. Б. - М.“, който е имал достъп до печата на фирмата с оглед експертното заключение, че е идентичен с ползвания печат поставеният върху документите, ръкописният текст в които бил на св. Х.. От друга страна на заповедите за прекратяване на трудовите договори на получилите неправомерно обезщетения лица е посочено, че същите са получили екземпляри от тези заповеди от лице, което е от отдел „Човешки ресурси“ и където е налице подпис, за който следва да се установи при разпит на св. Х. дали е поставен от нея и тя ли е предала на лицата, чийто договори са прекратени заповеди или това е направило друго лице, като това е необходимо и за проверка достоверността на показанията на лицата, които сочат за отношения във връзка с договора им само с починалия Б. и че св. Х. на тях не им е изготвяла и предавала никакви документи. Незаконосъобразен е доводът на прокурора в протеста пред настоящата инстанция, че са събрани всички възможни доказателства, за да се направи извод, че не е налице извършено престъпление от общ характер от св. Х. или от лицата, получили обезщетения – с оглед графологическите експертизи по делото безспорно следва извод, че са налице неистински документи, налице са гласни и писмени доказателства за това, че тези лица не са работили във фирмата на св. Б., поради което са налице и доказателства, че са налице документи с невярно съдържание, гласните доказателства сочат и че съставянето на тези документи е с цел, за да се получат обезщетения от лицата, реално са получени тези обезщетения от ДОО. Безспорно следва да се направи извод, макар и да са извършени множество действия по разследването, че по същото могат да се съберат с оглед обективно и всестранно изследване на обстоятелствата по делото още доказателства, от които да се установи какъв е приносът на св. Х. в съставянето на документите с невярно съдържание /на които няма подпис на работодателя и които са използвани за получаване на обезщетения/, тя ли е връчила същите на лицата, знаела ли е кой е подписал тези документи, кой е поставил на тях печата на фирмата, предавала ли е този печат св. Б. в периода на съставяне на тези документи на св. Х., който е съставял идентичните документи /трудова договори, заповеди за прекратяване и заявления за получаване на обезщетения/ на лицата, реално работили в този период във фирмата.

Прокурорът е следвало да вземе решение за прекратяване на наказателното производство след като обективно, всестранно и пълно изследва всички обстоятелства по делото – неправилно приетите за установени факти по делото от събраните доказателства, които доказателства са обсъждани в постановлението на прокурора без връзката помежду им и без да се обсъдят съществените противоречия в гласните доказателства, са довели до направени незаконосъобразни правни изводи за липса на доказателства за извършени престъпления от общ характер и за невъзможност да бъдат събрани други доказателства.

Обжалваното определение на районния съд, с което е отменено постановление на прокурора за прекратяване на наказателното производство следва да бъде потвърдено, като след връщане делото на прокурора следва същият да изпълни задълженията си по чл. 12 и 13 НПК, като събере всички доказателства за изясняване на обстоятелствата по делото с оглед съществените противоречия в гласния доказателствен материал и изясняването на същите, като след това извърши задълбочен анализ на събраните доказателства в тяхната съвкупност и взаимна връзка и направи обосновани изводи за фактите, които се установяват от пълното изследване на всички събрани доказателства, обсъждане на противоречията в

доказателствата, след това прокурорът следва да съобрази правните си изводи за това има ли извършено престъпление по чл. 212, ал. 1 или ал. 2, от кои лица, съобразно установената фактическа обстановка по делото или са налице основания за прекратяване на наказателното производство.

Водим от гореизложеното и на основание член 243, алинея 8 вр. ал. 6 и 7 от НПК Благоевградски окръжен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА Определение № 7983 от 04.06.2021 г., постановено по ч.н.д. № 535/2020 г. на Районен съд – Гоце Делчев, с което е отменено постановление от 17.11.2020 година на Районна прокуратура – Благоевград, ТО – гр. Гоце Делчев за прекратяване на наказателното производство, водено по ДП № 91/2019 година по описа на РУ – Гоце Делчев, и е върнато делото на РП – Благоевград. Да се изпълнят указанията на районния съд и в настоящето определение.

Определението на съда не подлежи на проверка по жалба или протест. Да се уведоми жалбоподателят – ЕТ „М. Б. - М.“, за постановяване на същото.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____